

ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΑ

Γράφει ο Αντώνης Αμπατζής → ampandonis@gmail.com

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΕΣ

Εδώ στην Αυστραλία θεωρούμε ότι η μεγαλύτερη διαφορά που υπάρχει μεταξύ Αυστραλών - Ελλήνων είναι η γλώσσα. Όμως υπάρχουν και άλλες μεγάλες διαφορές οι οποίες λαμβάνουν μέρος στην καθημερινότητα μας χωρίς να τους δίνουμε μεγάλη σημασία ή θεωρώντας ότι δεν είναι και τόσο μεγάλες σαν διαφορές. Στο προηγούμενο άρθρο είχα αναφερθεί στην διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο αγγλοσαξωνικό δίκαιο και το ελληνικό δίκαιο. Σήμερα θα αναφερθώ σε μια άλλη μεγάλη διαφορά. Και αυτή δεν είναι άλλη από τα λογιστικά πρότυπα που εφαρμόζουν οι δύο χώρες. Όσο και αν δεν φαίνεται εκ πρώτης όψεως είναι όντως μια μεγάλη διαφορά η οποία μάλιστα την βλέπουμε αλλά και την εφαρμόζουμε συνέχεια στην καθημερινότητα μας εδώ στην Αυστραλία αλλά και σε όλους έχουν οικονομικούς δεσμούς με την Ελλάδα. (Μερικοί όροι ή έννοιες που θα ακολουθήσουν ίσως δυσκολεύουν κάποιον που δεν είναι εξοικωμένος με αυτούς).

Λογιστική είναι ο επιστημονικός κλάδος που ασχολείται με την παροχή οικονομικών πληροφοριών οι οποίες αναφέρονται στις οικονομικές μονάδες και αποσκοπεί στο να βοηθήσει τους ενδιαφερόμενους για τις μονάδες αυτές να λάβουν ορθές οικονομικές αποφάσεις. Η λογιστική υπήρχε από τα αρχαία χρόνια και μέχρι σήμερα έχει εξελιχθεί πολύ λόγω της διαφορετικής οικονομίας κάθε χώρας, το επίπεδο και ρυθμό της οικονομικής ανάπτυξης και τη φύση των οικονομικών δραστηριοτήτων. Συχνό ήταν το φαινόμενο όπου επιχειρήσεις από τον ίδιο κλάδο, λόγω έλλειψης παρακολούθησης, παρουσίαζαν διαφορές στον ισολογισμό με αποτέλεσμα αδυναμία της συγκρισιμότητας.

ΤΟ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Το Γαλλογερμανικό ή Νοτιοευρωπαϊκό μοντέλο εμφανίστηκε το 17ο αιώνα στη Γαλλία και έχει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- σκοπός του είναι η ρύθμιση σχέσης μεταξύ των επιχειρήσεων και του κράτους με βάση την αρχή συντηρητισμού
- το κεφάλαιο παρέχεται κυρίως από τον τραπεζικό τομέα
- η οικονομία επηρεάζεται από την κρατική παρέμβαση

- το νομικό σύστημα κυριαρχείται από κωδικοποιημένους νόμους που παρουσιάζουν λεπτομερείς κανόνες λογιστικής και η μη εφαρμογή τους αποτελεί ποινικό αδίκημα
  - η χρηματοοικονομική λογιστική και η φορολογία είναι άμεσα συνδεδεμένες
  - προσπάθεια μικρότερης έκτασης της αποκάλυψης των λογιστικών στόχων
  - περιορισμός στην κατανομή του εισοδήματος
  - τάση προς υψηλότερη αφάνεια αποθεμάτων
  - αμοιβαία επίδραση του φόρου και της χρηματοοικονομικής λογιστικής
  - οι οικονομικές καταστάσεις γίνονται για την πληρωμή φόρων
- Χώρες που ακολουθούν αυτό το μοντέλο είναι η Γαλλία, Γερμανία Βέλγιο, Ελλάδα, Ιταλία, Πορτογαλία, Ελβετία.

ΤΟ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Το αγγλοσαξωνικό μοντέλο άρχισε το 19ο αιώνα στη Μεγάλη Βρετανία και τα ακόλουθα είναι τα κύρια χαρακτηριστικά που εμφανίζει:

- κύριος στόχος είναι η ρύθμιση σχέσης της επιχείρησης με τους επενδυτές
- το κεφάλαιο αυξάνεται μέσω του χρηματιστηρίου
- η οικονομία δεν επηρεάζεται από την κρατική παρέμβαση
- κυριαρχείται από την νομολογία, δηλαδή οι λογιστικοί κανονισμοί και πρότυπα αναπτύσσονται από ιδιωτικούς φορείς (μη κυβερνητικά επαγγελματικά σώματα) και αν δεν εφαρμοστούν λαμβάνονται πειθαρχικά μέτρα από το σώμα
- η φορολογία δεν επηρεάζεται από την χρηματοοικονομική λογιστική και υπάρχουν δύο διαφορετικές χρηματοοικονομικές εκθέσεις: μία ακολουθώντας τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα για τους ενδιαφε-

ρόμενους των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και η άλλη ακολουθεί τους φορολογικούς κανόνες για τις φορολογικές αρχές

- εύλογη παρουσίαση αληθινής και δίκαιης εικόνας
- τάση υψηλότερης αποκάλυψης
- κυριαρχεί η αρχή της αύξησης όπου δεν υπάρχει περιορισμός στην κατανομή του εισοδήματος
- καμία αμοιβαία επίδραση του φόρου και της χρηματοοικονομικής λογιστικής
- οι οικονομικές καταστάσεις γίνονται για την ενημέρωση στον επενδυτικό τομέα

Είναι φανερό πως αυτό το μοντέλο ακολουθείτε και εξαρτάται η εξέλιξη και το περιεχόμενο των προτύπων. Χώρες που ακολουθούν αυτό το μοντέλο είναι η Αγγλία, Αυστρία, Ιρλανδία, Καναδάς, Ν.Ζηλανδία, Αυστραλία, Ολλανδία, Σιγκαπούρη και ΗΠΑ. Καθώς οι λογιστικοί κανόνες και πρακτικές επηρεάζονται από το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον στο οποίο λειτουργούν με αυξανόμενη ταχύτητα έχει ως απόρροια την εξέλιξη της λογιστικής. Η λογιστική είχε να αντιμετωπίσει ένα νέο πρόβλημα: πώς θα επικοινωνεί πέρα από τα εθνικά σύνορα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Μετά την χρηματιστηριακή κρίση (1929) στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τη δεκαετία του 1930 ξεκίνησε η ανάγκη για δημιουργία λογιστικών προτύπων. Για την εξα-

σφάλιση της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων δημιουργήθηκε το 1934 η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, όπου με το πέρασμα του χρόνου εξελίχθηκε σε μία πολύ ισχυρή επιτροπή την Securities and Exchange Commission. Η SEC ως κυβερνητικό όργανο ξεκινώντας να τυποποιήσει λογιστικούς κανόνες και αρχές αντιμετώπισε εμπόδια λόγω έλλειψης οικονομικών δυνατοτήτων για έρευνα και περιορισμού ανεξαρτησίας αποφάσεων. Με αποτέλεσμα το 1938 να παραδώσει τις αρμοδιότητες στον ιδιωτικό τομέα όπου κράτησε μέχρι το 1973. Το 1972 δημιουργήθηκε η Financial Accounting Standards Board (FASB) λόγω αδυναμίας της SEC να διαχειριστεί διάφορα λογιστικά σχήματα.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ IASB

Εκτός από τις ΗΠΑ, το 1973 η δημιουργία προτύπων σε παγκόσμιο επίπεδο άρχισε να συζητείται. Συγκροτήθηκε η Διεθνή Επιτροπή Λογιστικών Προτύπων (International Accounting Standards Committee IASC) με 16 αντιπροσωπευτικούς φορείς από ενναία (9) χώρες, Αυστραλία, Καναδά, Γαλλία, Γερμανία, Ιαπωνία, Μεξικό, Ολλανδία, Ηνωμένο Βασίλειο- Ιρλανδία και Ηνωμένες Πολιτείες. Τα πρότυπα που εξέδωσε λέγονταν Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα- ΔΛΠ.

Με βάση λοιπόν την εναρμόνιση η οποία έχει αρχίσει εδώ και αρκετές δεκαετίες αρκετές χώρες όπως η Αυστραλία και η Ελλάδα για παράδειγμα προσπαθούν ώστε να συγκλίνουν ως προς αυτόν τον τομέα.

Η λογιστική οργάνωση ως ραχοκοκαλιά της οικονομικής οργάνωσης κάθε οργανισμού δεν αποτελεί απλώς ένα μέσο παρουσίασης ορισμένων μεγεθών, αλλά αποτελεί τη βάση της χριστής οικονομικής διαχείρισης και κατά συνέπεια της εύρυθμης λειτουργίας της οικονομικής μονάδας. Η διαφορά μεταξύ λοιπόν των δύο συστημάτων είναι ότι το Αγγλοσαξωνικό είναι πιο ανοικτό, «φιλελεύθερο» ενώ το Γαλλογερμανικό είναι πιο «ανθρωποκεντρικό». Άρα μήπως τελικά η ελληνική γλώσσα σε σχέση με το δίκαιο και τα λογιστικά-οικονομικά, είναι η μικρότερη διαφορά μίας και ένα μεγάλο μέρος από την αγγλική αποτελείται όπως είναι γνωστό από ελληνικές λέξεις; Για ξανασκεφτείτε το.

